

Αγωνιστικές Παρεμβάσεις Θεσσαλονίκης

Μπροστά στο μετεκλογικό τοπίο και τις κρίσιμες εξελίξεις γύρω από χρέος και τη σχέση της χώρας με ΕΕ-, οι Παρεμβάσεις προτείνουν στο εκπαιδευτικό κίνημα αγωνιστικές πρωτοβουλίες με στόχο την ανάδειξη των δίκαιων αιτημάτων του κλάδου και της παρέμβασης στη συζήτηση για το χρέος από τη σκοπιά των εργαζόμενων, από θέσεις ανατροπής της πολιτικής μνημονίων-ΕΕ-ΔΝΤ σε παιδεία και κοινωνία. **Εξάλλου θέση της ΟΛΜΕ από το 16ο συνέδριο (2013) είναι η διαγραφή του χρέους.**

Αυτή η θέση αποκτά ιδιαίτερη σημασία **μετά την κυβερνητική αλλαγή** και τις εξαγγελίες για δικαίωση αιτημάτων των εκπαιδευτικών, όπως η επιστροφή των διαθέσιμων και η κατάργηση της τράπεζας θεμάτων. Το εκπαιδευτικό κίνημα **δεν μπορεί να μείνει θεατής**. Πρέπει να διασφαλίσει ότι **όχι μόνο θα πετύχουμε τη συνολική δικαίωση** σε αυτά, αλλά και ότι **θα ανοίξει μια εποχή διεκδικήσεων και κατακτήσεων** με βάση και τη θέση της ΟΛΜΕ για **ενιαίο 12χρονο δημόσιο και δωρεάν σχολείο**.

Σε ανακοίνωσή του το ΠΑΜΕ υποστηρίζει ότι οι Παρεμβάσεις με την πρόταση που κατέθεσαν για τη συμμετοχή των ΕΛΜΕ της Θεσσαλονίκης στις κινητοποιήσεις κατά τις μέρες συνεδριάσεων του Γιουργκρουπ με θέμα και το ελληνικό δημόσιο χρέος, είχαν χαρακτήρα **φιλοκυβερνητικό και υπέρ της πληρωμής του χρέους από τους εργαζόμενους**.

Στην πραγματικότητα η απόφαση των Γ' και Ε' ΕΛΜΕ που βασίστηκε στην πρόταση των Παρεμβάσεων είχε σαν κεντρική θέση **“Δεν χρωστάμε, δεν πληρώνουμε, δεν αναγνωρίζουμε το ληστρικό τοκογλυφικό χρέος”**, που συμπληρωνόταν από τα συνθήματα: **Όχι στους εκβιασμούς ΕΕ-ΔΝΤ-ΕΚΤ, οι εργαζόμενοι δεν πληρώνουμε την κρίση, λεφτά για την παιδεία και την υγεία και όχι για το χρέος”**.

Είναι σαφές ότι όσα καταλογίζονται από το ΠΑΜΕ **δεν ισχύουν**. Δεν είναι σαφές όμως **τι προτείνει** το ΠΑΜΕ. Γιατί **ενώ διακηρύσσει σε όλους τους τόνους** πως “το κίνημα πρέπει να σηκώσει τη δική του σημαία και μ' αυτή να διαδηλώνει: για τη μονομερή κι ολοσχερή διαγραφή του χρέους, που δεν είναι του λαού, για την αποδέσμευση από τα σιδερένια δεσμά της ΕΕ και ΝΑΤΟ με το λαό ιδιοκτήτη του πλούτου παράγει και νοικοκύρη στον τόπο του”, **δεν κατέθεσε κατέθεσε την πρότασή του στις ΕΛΜΕ; Γιατί δεν την έβαλε σε ψηφορία; Και για να πάμε πιο πίσω, ας εξηγήσει στους συναδέλφους γιατί δεν ψήφισε το αίτημα για διαγραφή του χρέους στο συνέδριο της ΟΛΜΕ; Γιατί όταν κατατέθηκε στο ίδιο συνέδριο πρόταση από τις Παρεμβάσεις υπέρ της εξόδου από την ΕΕ πάλι δεν την ψήφισε;**

Αν το ΠΑΜΕ πίστευε ότι είναι αναγκαίο να κινητοποιηθούν οι ΕΛΜΕ με αυτό το πλαίσιο, έπρεπε να το βάλει σε ψηφορία. Οι Παρεμβάσεις θα το ψήφιζαν, γιατί θέση τους είναι ότι το εκπαιδευτικό και λαϊκό κίνημα οφείλουν να παρέμβουν στις κρίσιμες πολιτικές εξελίξεις **για να μη βρεθεί δέσμια η χώρα με μια νέα συμφωνία πληρωμής του χρέους που θα υποθηκεύει το μέλλον**. Σε αυτή την κινητοποίηση η ρήξη και έξοδος από την ΕΕ μπορεί γίνει από σύνθημα, αναγκαίο αίτημα του λαού. Φαίνεται πως αμήχανη στάση αμηχανίας και έλλειψης εμπιστοσύνης στη λαϊκή κινητοποίηση οδηγεί το ΠΑΜΕ σε αυτή τη στάση: να μην έχει πρόταση κινητοποίησης, ενώ η κοινωνία διαδηλώνει, αλλά και αναζητά.

Αυτό καλύπτει η προαπάθεια απαξίωσης των Παρεμβάσεων, το αποκάλυπτο ψέμα ότι είναι “συνιστώσα

του ΣΥΡΙΖΑ” και μηχανισμός της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Κανείς δεν κρύβει ότι τα μέλη της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και άλλων αριστερών κομμάτων και κινήσεων συμμετέχουν στις Παρεμβάσεις, μαζί με ανένταχτους αριστερούς και υπηρετώντας την αρχή της αυτοτέλειας στη λειτουργία και στη δράση μας. **Δεν συμμεριζόμαστε τη λογική των κομματικών παρατάξεων** που άλλοι συνάδελφοι στην εκπαιδευτική Αριστερά επιλέγουν (ΣΥΝΕΚ/ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΜΕ/ΚΚΕ). **Οι θέσεις των Παρεμβάσεων είναι γνωστές**, μέσα από τις ανακοινώσεις, την εφημερίδα, το μπλογκ τους, τις τοποθετήσεις στις ΕΛΜΕ και από πουθενά δεν προκύπτει η στήριξη του ΣΥΡΙΖΑ ή της κυβέρνησης. **Ο κλάδος εμπιστεύεται αυτές τις θέσεις** και τη συνολική στάση των Παρεμβάσεων. Είναι εμφανής η συνεισφορά τους στις πρωτοβουλίες των ΕΛΜΕ, τις θέσεις της ΟΛΜΕ. Αυτό καταγράφεται και στο γεγονός ότι εκπροσωπούνται με 7 έδρες στα ΔΣ των ΕΛΜΕ της πόλης, όσες και το ΠΑΜΕ. Πρόκειται λοιπόν για **λαθροχειρία** μπροστά στο **κρίσιμο ερώτημα** που απασχολεί μεγάλο κομμάτι του κλάδου, μαζί και πολλών που εκφράζονται μέσα από το ΠΑΜΕ, γιατί δεν μπορεί να βρεθεί ένας κοινός αγωνιστικός βηματισμός, για την ενίσχυση της δυναμικής του εκπαιδευτικού κινήματος που θα είχε ευρύτερη επίδραση και θα αμφισβητούσε παγιωμένες καταστάσεις και αδιέξοδα.